

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์

Factors Affecting Savings Success of People in Buriram Province

อารีรัตน์ ลุนลลาด

Areerat Lunlalat

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University

E-mail : areerat.saonoi@gmail.com

Received: 16 November 2024

Revised: 15 March 2025

Accepted: 20 March 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ และหาแนวทางการพัฒนาการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือประชาชนที่พำนักอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการออมมีความสัมพันธ์กับความประสบความสำเร็จของการออม สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติไค - สแควร์ chi-square (χ^2)

ผลการศึกษา พบว่า พบว่าปัจจัยที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์กับการออมที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อเดือน รายได้ต่อเดือน และเทคนิคการออมที่ใช้ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 30,001 - 40,000 บาท มีค่าร้อยละของการออมประสบความสำเร็จสูงสุด นอกจากนี้ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนสูงและใช้เทคนิคการออมก่อนใช้จ่ายก็มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการออมสูงขึ้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายสูงแต่สามารถจัดการรายได้ให้เหลือออมได้เป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพราะการมีวินัยทางการเงินและการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ นอกจากนี้ การเลือกใช้เทคนิคการออม เช่น การออมก่อนนำไปใช้จ่าย เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้การออมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล, ความสำเร็จด้านการออม, พฤติกรรมการออม

Abstract

The study on factors affecting the savings success of people in Buriram Province aims to examine the saving behavior of residents, the factors influencing their savings success, and ways to improve saving practices. The sample comprised 400 residents living in Buriram Province. Descriptive statistics, such as mean and standard deviation, were used, along with hypothesis testing of personal factors. The chi-square (χ^2) statistic was employed to test the relationship between saving behavior and savings success.

The study found that key factors associated with successful savings include age, household size, education level, monthly expenses, monthly income, and savings techniques. Specifically, individuals with monthly expenses ranging from 30,001 to 40,000 baht had the highest percentage of successful savings. Additionally, those with higher monthly incomes and those who employed pre-expenditure savings techniques tended to achieve greater savings success. The research indicates that monthly expenses significantly impact savings. Groups with high expenses but who managed their income effectively to save were the most successful, likely due to financial discipline and careful spending plans. Moreover, adopting savings techniques, such as saving before spending, is another crucial factor enhancing savings efficiency.

Keywords: Influencing Factors, Savings Success, Savings Behavior

บทนำ

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมีวัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่งคือ การยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรให้ดีขึ้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้บรรลุเป้าหมายได้ จำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การลงทุนเป็นพลังสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีการออมเป็นแหล่งทุนสำหรับการลงทุนขยายการผลิตของภาคเอกชนทำให้เศรษฐกิจของประเทศเกิดความเจริญเติบโต การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการออมให้เพียงพอต่อการลงทุน ประเทศไทยมีความต้องการใช้เงินทุนเพื่อเร่งพัฒนาเศรษฐกิจ พฤติกรรมการออมของประชาชนในประเทศจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากประชาชนในประเทศมีปริมาณการออมน้อย จำนวนเงินทุนของประเทศก็อาจไม่เพียงพอสำหรับการลงทุน เกิดปัญหาช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน (Saving - Investment Gap) จำเป็นต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งการพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ สถาบันคุ้มครองเงินฝากเปิดเผยสถิติรอบปี 2566 ข้อมูล ณ สิ้นเดือนสิงหาคม มีจำนวนบัญชีของผู้ฝากเงินที่อยู่ภายใต้การคุ้มครอง จำนวนทั้งหมด 93.46 ล้านบัญชี เติบโตขึ้น 3.37% หรือเพิ่มขึ้น 3.05 ล้านบัญชี โดยจาก 93.46 ล้านบัญชี พบว่ามีบัญชีที่มีเงินฝากน้อยกว่า 50,000 บาท อยู่ประมาณ 81.93 ล้านบัญชี เติบโต 4.45% หรือเพิ่มขึ้น 3,488,764 ล้านบัญชีจากสิ้นปี 2565 แต่จำนวนเงินฝากกลับมีการหดตัวลง 3.61% หรือลดลง 13,049

ล้านบาท และยังพบว่า 80% ของกลุ่มนี้มีเงินฝากในบัญชีไม่ถึง 5,000 บาท ในขณะที่กลุ่มที่มีเงินฝากมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป มีอยู่ประมาณ 11.6 ล้านบัญชี มีจำนวนเงินฝากรวมทั้งหมดอยู่ที่ 12.48 ล้านล้านบาท ซึ่งกลุ่มที่มีเงินฝากมากกว่า 50,000 บาทแต่ไม่เกิน 1 ล้านบาท (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566) มีการปรับตัวลงทั้งจำนวนเงินฝากและจำนวนผู้ฝากตลอดในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา สาเหตุสำคัญมาจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น ซึ่งเกิดจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก แรงกดดันจากภาวะสงคราม ราคาพลังงานที่ปรับตัวสูง และการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางต่างๆ ของโลก ที่กำหนดนโยบายการเงินเข้มงวดเพื่อรักษาระดับอัตราดอกเบี้ยให้อยู่ในระดับสูง ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการบริโภคและการลงทุน (มนัสวี บุญพลอยสมบัติ, 2566)

ปัจจุบันจังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งตอบรับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชากรส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงในการใช้ชีวิตไปในทิศทางที่ดีขึ้น ประชาชนมีแนวโน้มรายได้ครัวเรือนต่อเดือนสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามสถานการณ์การออมของประชาชนโดยรวมในประเทศเป็นไปในทิศทางลบ สัดส่วนประชาชนที่มีเงินออมยังถือเป็นสัดส่วนที่น้อย จากผลการสำรวจของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า มีเพียงร้อยละ 52.6 ที่เป็นการออมระยะยาว ซึ่งมีทั้งการออมเพื่อใช้จ่ายในช่วงหลังการเกษียณ การออมเพื่อการซื้อบ้าน และการออมเพื่อการศึกษา บ่งบอกว่า ประชาชนที่คิดออมเงินเพื่อเกษียณอายุยังมีจำนวนที่น้อยอยู่ (กรุงเทพธุรกิจ, 2566) รวมถึงพื้นที่ในจังหวัดบุรีรัมย์ จากรายงานผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2566 จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่ารายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการยังชีพ 3,163 บาทต่อเดือน หรือประมาณ 1,091 บาทต่อคน และส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการชำระหนี้ เช่น หนี้เพื่อการอุปโภคบริโภค หนี้เพื่อใช้ในการทำการเกษตร จากผลการรายงานสะท้อนให้เห็นว่าการออมของครัวเรือนอยู่ในระดับที่ต่ำมากขึ้น หากนำรายได้ที่เหลือไปชำระหนี้สิน (สำนักงานสถิติจังหวัดบุรีรัมย์, 2566) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อศึกษาสถานการณ์การออมเงินของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการออม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนมีการวางแผนการออมเงินที่เหมาะสมและเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในอนาคต โดยงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการถือเงิน

พฤติกรรมการถือเงินตามทฤษฎีของ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) มีปัจจัยที่กำหนดความต้องการถือเงิน ดังนี้ (ชวินทร์ ลีณะบรรจง, 2551)

1. ความต้องการถือเงินเพื่อการใช้จ่าย (Transaction Motive) เนื่องจากเงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ ความต้องการถือเงินของบุคคลหรือธุรกิจเป็นการรักษามูลค่าความมั่งคั่งในรูปแบบเงินสดหรือหลักทรัพย์ซึ่งการใช้จ่ายจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรายได้ความถี่ที่ได้รับ

2. ความต้องการถือเงินเพื่อป้องกันเหตุสุดวิสัย (Precautionary Motive) ส่วนใหญ่ในการถือเงินของบุคคลก็เพื่อป้องกันเหตุสุดวิสัยที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เช่น การเกิดอุบัติเหตุ การเจ็บไข้ได้ป่วย การจับจ่ายใช้สอยในสินทรัพย์ที่ต้องการ ซึ่งต้องอาศัยเงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน การถือเงินจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระดับรายได้และรายจ่ายของบุคคลโดยบุคคลจะมีการคาดคะเนเหตุสุดวิสัยในอนาคต และถือเงินไว้ตามที่คาดคะเนเมื่อมีเหตุฉุกเฉินจะสามารถมีเงินใช้จ่ายได้อย่างรวดเร็ว

3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Motive) การที่บุคคลนำเงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายหรือเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉินนั้นไปลงทุนเพื่อการเก็งกำไร นับว่าเป็นเรื่องที่ดีกว่าการถือเงินไว้เฉย ๆ โดยไม่มีผลตอบแทนใด ๆ เกิดขึ้น และจะมีการคาดคะเนผลตอบแทนจากการลงทุนในอนาคตซึ่งการคาดการณ์ของแต่ละบุคคลจะไม่เหมือนกัน บุคคลจะมีการคาดการณ์ล่วงหน้าและเชื่อมั่นในการตัดสินใจลงทุนของตนเองเป็นการเก็งกำไรจากความไม่แน่นอน

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการออม

ธัญลักษณ์ หมอยา (2550) กล่าวว่า การออม หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ($\text{Income} - \text{Expenses} = \text{Saving}$) ซึ่งเป็นการชะลอการบริโภคหรือการใช้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ในปัจจุบันบางส่วนเอาไว้เพื่อให้เกิดความสามารถที่จะบริโภคในอนาคตหรือยามจำเป็น

กร ศิริโชควัฒนา (2551) ได้กล่าวว่า การออม หมายถึง การจัดสรรเงินจากส่วนของรายได้ที่ได้รับไว้เป็นเงินออมส่วนหนึ่งเพื่อเป็นหลักประกันในอนาคตส่วนที่เหลือจึงนำไปใช้จ่ายการออมมีทั้งในรูปแบบที่เก็บเป็นเงินฝากธนาคารหรือเงินเก็บเป็นสินทรัพย์มีมูลค่าและสามารถนำสินทรัพย์นี้มาแปลงเป็นเงินสดได้เมื่อยามฉุกเฉินที่ต้องการใช้เงิน เช่น บ้าน ที่ดิน หุ่น รถยนต์ ทองคำ การทำประกันชีวิตแบบมีระยะเวลารายจ่ายคืน เป็นต้น

สุขใจ น้ำผุด, สมนึก วิวัฒน์ และ อนุชนาฏ เจริญจิตรกรรม (2557) ได้กล่าวว่า การประหยัดและการออม คือ การใช้จ่ายเงินอย่างรู้ค่า คิดก่อนซื้อ คิดก่อนใช้ และการที่เราได้เงินเข้ามามากกว่าเงินออกไป เงินส่วนที่เหลือเก็บเรียกว่า เงินออม ถ้าสะสมในจำนวนที่มากขึ้นก็จะกลายเป็นเงินก้อนใหญ่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในยามจำเป็นได้

ศูนย์การเรียนรู้ธนาคารแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป.) ได้อธิบายว่า การออม เป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำการออม ส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำและได้รับผลตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการออม

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมส่วนบุคคลนั้นมีอยู่มากมาย ประชาชนทั่วไปอาจจะได้รับผลกระทบจากปัจจัยที่เหมือนหรือแตกต่างกันก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบในการดำเนินชีวิตของแต่ละคนว่า จะเหมือนหรือแตกต่างกัน ซึ่งแนวคิดของ เสกสรรค์ ศุภแสง (2536) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลการออม ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

1.1 รายได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการออม เพราะรายได้ที่มาจากเงินออมเมื่อบุคคลมีรายได้ ก็จะนำรายได้ไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ส่วนที่เหลือจากการบริโภคจึงจะนำไปออม รายได้ที่เป็นตัวกำหนดการออมนั้นมีหลายกรณี ได้แก่ ระดับของรายได้ ระยะเวลาที่ได้รับรายได้ แหล่งที่มาของรายได้ และรายได้สุทธิต่อหัว

1.2 ทรัพย์สิน ประชาชนที่มีความสามารถในการสะสมทรัพย์สินไว้มาก จะมีความสามารถในการออมสูงเช่นกัน

1.3 ผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ย มีผลการออมเงินในสถาบันการเงินต่างๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยของตัวสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีอัตราผลตอบแทนจากการออมในลักษณะที่คล้ายคลึงกับอัตราดอกเบี้ย เช่น ผลตอบแทนจากราคาของหุ้นที่สูงขึ้น เป็นต้น

1.4 ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ จากผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า เมื่อปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ความสามารถในการออมก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

1.5 อัตราเงินเฟ้อ เมื่อสินค้าในการอุปโภคบริโภคมีราคาสูงขึ้น ประชาชนก็จำเป็นต้องใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ความสามารถในการออมลดน้อยลง

1.6 ภาษี การที่บุคคลมีความจำเป็นต้องจ่ายภาษีเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้บุคคลใช้จ่ายลดน้อยลง และการออมก็ลดลงด้วยเช่นกัน โดยภาษีที่มีผลการออม ได้แก่ ภาษีบุคคลธรรมดา ภาษีดอกเบี้ยเงินออมและภาษีเงินปันผล

1.7 การบริโภค ถือเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลการออม หากประชาชนมีการบริโภคมากหรือบริโภคฟุ่มเฟือย ก็จะส่งผลโดยตรงต่อปริมาณการออม

1.8 จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน ส่งผลการออมในแง่ของความสะดวก หากสถาบันการเงินมีสาขาเพิ่มมากขึ้น ประชาชนก็就会有ความสะดวกในการออมมากขึ้น ส่งผลให้การออมมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

1.9 จำนวนประชากร เป็นปัจจัยที่ไม่ได้ส่งผลการออมส่วนบุคคล แต่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมในเศรษฐกิจของประเทศ โดยพบว่าเมื่อมีประชากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้การบริโภคเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้การออมลดน้อยลง

2. ปัจจัยทางสังคม เป็นที่ยอมรับกับ โดยทั่วไปว่าปัจจัยทางสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อการออมของภาคครัวเรือนเป็นอย่างมาก โดยปัจจัยทางสังคมประกอบด้วย

2.1 ขนาดของครอบครัว เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงภาวะที่อยู่ภายใต้การดูแลของบุคคล ครอบครัวที่มีขนาดใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวหลายคน มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายมากกว่าครอบครัวขนาดเล็ก ความสามารถในการออมจึงน้อยกว่าครอบครัวขนาดเล็ก

2.2 จำนวนผู้มีเงินได้ในครัวเรือน หากในครัวเรือนมีผู้มีเงินได้หลายคน ก็ย่อมที่จะส่งผลให้ความสามารถในการออมสูงด้วยเช่นกัน

2.3 เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการออม ผู้ที่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการออม ย่อมส่งผลให้มีแรงผลักดันในออม

2.4 อายุ ประชาชนที่มีช่วงอายุที่แตกต่างกัน จะมีความสามารถและความต้องการออมที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน

2.5 รสนิยมในการบริโภคหรือรสนิยมในการใช้ชีวิตในสังคม ประชาชนที่มีรสนิยมสูง มีการบริโภคแบบหรูหรา ฟุ่มเฟือย ย่อมมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคสูง ส่งผลให้ความสามารถในการออมนั้นน้อยลง

2.6 อาชีพ เนื่องจากอาชีพเป็นแหล่งที่มาของรายได้ เมื่อประชาชนมีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีรายได้ที่แตกต่างกัน ความสามารถในการออมจึงมีความแตกต่างกันออกไป

2.7 ระดับการศึกษา โดยทั่วไปเชื่อว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีการออมมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า อาจจะมีสาเหตุจากการที่ผู้มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่จะมีรายได้สูงกว่าและมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการออมสูงกว่า

2.8 กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย ผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยย่อมมีความสามารถในการออมมากกว่าผู้ที่มีหนี้สินเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและผู้ที่มีภาระค่าเช่าสำหรับที่อยู่อาศัย

2.9 สภาพภูมิศาสตร์และเขตที่อยู่อาศัย แตกต่างกันในเรื่องของการเข้าถึงสถาบันในการออมเงิน ผู้ที่อยู่ในเขตเมืองสามารถเข้าถึงสถาบันในการออมเงินได้มากกว่าผู้ที่อยู่ในเขตชนบท

2.10 ความพร้อมของสถาบันการเงิน ในที่นี้หมายถึง ความพร้อมหรือความสะดวกของระบบการออม รวมทั้งระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินย่อมมีผลสำคัญในการก่อให้เกิดการออม

2.11 การโฆษณาและสิ่งจูงใจ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดการตื่นตัวในการออม และมีความต้องการหรือความอยากที่จะออมมากยิ่งขึ้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม สามารถสรุปสาระสำคัญโดยละเอียด ได้ดังนี้

อนุชิต บุญบรรจง (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของเกษตรกรในอำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของเกษตรกร 365 คน โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมกับปัจจัยส่วนบุคคลและเศรษฐกิจ รวมถึงระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการออม ข้อมูลถูกรวบรวมผ่านแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี โดย

รูปแบบการออมที่นิยมคือการเก็บเงินสดและการฝากเงินกับ ธ.ก.ส. เกษตรกรมีเงินออมเฉลี่ย 10,001-20,000 บาทต่อปี การวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า พฤติกรรมการออมมีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา และจำนวนปีที่ทำอาชีพการเกษตร และปัจจัยเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ หนี้สิน และขนาดการถือครองที่ดิน ปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุดในการเลือกรูปแบบการออมคือความมั่นคง รองลงมาคือผลิตภัณฑ์และฐานะทางการเงิน

นเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้ศึกษา พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของประชาชน 400 คนในเมืองพัทยา โดยพิจารณาจากปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ข้อมูลถูกรวบรวมผ่านแบบสอบถามและวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ย 20,001-30,000 บาทต่อเดือน และมีหนี้สินไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน พฤติกรรมการออมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยรูปแบบการออมที่นิยมคือการฝากเงินในธนาคาร การเก็บเงินสด และการทำประกันชีวิต การวิเคราะห์เพิ่มเติมพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และปัจจัยทางเศรษฐกิจ เช่น รายได้และหนี้สิน มีผลต่อพฤติกรรมการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

รุ่งตะวัน แซ่พั้ว (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ Generation X ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนรุ่น Generation X (อายุ 37-53 ปี) ในกรุงเทพฯ จากกลุ่มตัวอย่าง 254 คน ผลการศึกษพบว่า Generation X ส่วนใหญ่มีรายได้หลักจากงานประจำ โดยมีรายได้รวมต่อเดือนมากกว่า 75,001 บาท และส่วนใหญ่ไม่มีบุคคลที่ต้องอุปการะ แต่มีภาระหนี้สินระยะยาว ช่งทางการเงินที่นิยมคือ เงินฝากธนาคารและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ส่วนช่องทางการลงทุนที่นิยมคือ กองทุนรวมหุ้นสามัญ และอสังหาริมทรัพย์ โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณอายุ Generation X ส่วนใหญ่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ เพื่อโอกาสรับผลตอบแทนที่สูงขึ้น แต่มีอคติกลัวการตัดสินใจจึงไม่กล้าตัดขาดทุน Generation X ที่มีรายได้มากกว่า 75,000 บาทและไม่มีภาระหนี้สินมีอัตราการลงทุนสูง กลุ่มโสดและหย่าร้างมีความต้องการออมสูงกว่ากลุ่มสมรส เนื่องจากคาดว่าจะต้องอยู่คนเดียวหลังเกษียณ Generation X ที่ไม่มีบุคคลที่ต้องอุปการะและไม่มีภาระหนี้สินมีอัตราการลงทุนสูง กลุ่มที่สามารถทนต่อการขาดทุนได้ดีคือ เพศชาย ผู้ที่มีประสบการณ์การลงทุนมากกว่า 5 ปี และผู้ที่ไม่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนในระยะยาว 7 ปีขึ้นไป

ศิวัช กรรณเพ็ญ (2560) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจลักษณะและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y (อายุ 22-37 ปี ในปี 2561) รวมถึงทักษะทางการเงินและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการออม โดยใช้วิธีวิจัยแบบประยุกต์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย คน Gen Y จำนวน 400 คน ที่ตอบแบบสอบถาม และ 5 คน ที่ได้รับการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่าระดับการออมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงินในระดับสูง และมีความตระหนักรู้เรื่องการลงทุนวางแผนเกษียณในระดับสูงมาก ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และพฤติกรรมการออมพบว่ามีผลต่อการจัดสรรขนาดและสัดส่วนของเงินออม รวมถึงวัตถุประสงค์การออม อาชีพที่มีความสัมพันธ์กับการจัดสรรและสัดส่วนของเงินออม และวัตถุประสงค์การออมเช่นกัน ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการออมอย่างมีนัยสำคัญคือ พฤติกรรมทางการเงิน ความรู้ทางการเงิน ความตระหนักรู้เกี่ยวกับการวางแผนเกษียณและทัศนคติทางการเงิน

ประภัสสร คำเชื่อน (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้สูงอายุ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้สูงอายุในอำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง โดยเน้นที่รูปแบบการออมและช่วงอายุที่เริ่มออมเงิน กลุ่มตัวอย่างคือผู้สูงอายุอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 361 ราย ข้อมูลถูกรวบรวมผ่านแบบสอบถามและวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและแบบจำลองโลจิสติก ผลการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 60-70 ปี มีสถานภาพสมรส และการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีรายได้จากเบี้ยยังชีพรัฐบาล (42.9%) โดยมีรายได้และรายจ่ายต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สิน และ 56.0% ของผู้สูงอายุมีการออมเงิน โดยเริ่มออมในช่วงอายุ 41-50 ปี ปัจจัยที่มีผลต่อการออมประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ การทำงาน รายได้ รายจ่าย หนี้สิน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อายุต่ำกว่า 15 ปี และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อายุตั้งแต่ 60 ปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือหนี้สินของผู้สูงอายุ

นิชากร ชัยศิริ, เจษฎา นกน้อย และ วาสนา สุวรรณวิจิตร (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม โดยทำการสำรวจประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน ในเดือนธันวาคม 2561 ข้อมูลถูกรวบรวมผ่านแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการออมโดยรวมของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการออมที่นิยมมากที่สุดคือการฝากเงินกับธนาคารและการถือเงินสด รองลงมาคือการฝากสหกรณ์และการซื้อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ส่วนการซื้อสลากออมสินพิเศษอยู่ในระดับน้อย การวิเคราะห์เพิ่มเติมพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและอายุ ส่วนปัจจัยเศรษฐกิจระดับมหภาคด้านนโยบายการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มัลลิกา ก่อสกุล (2565) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการออมของกลุ่มคนเจนเนอเรชั่นวาย ในภาวะสังคมผู้สูงอายุไทย การศึกษานี้มุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ทักษะทางการเงิน และปัจจัยด้านผู้สูงอายุ กับระดับการออมของคน Gen Y ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ช่วงอายุระหว่าง 23-42 ปี สํารวจใน พ.ศ. 2566 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อระดับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระดับการศึกษา อายุ รายได้ หลักประกันทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ (บำนาญ/บำนาญ/กองทุน) และทักษะทางการเงิน ในทางกลับกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงลบ ได้แก่ ค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน และการเก็หนุ่นแก่ผู้สูงอายุ

สุนัยญา แดงเหม (2565) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนไทยในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล การศึกษานี้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี 2559 ด้วยวิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ภูมิภาคมีผลต่อการออม โดยครัวเรือนในกรุงเทพมหานครมีการออมสูงสุด และภาคใต้มีการออมต่ำสุด ปัจจัยที่มีผลบวกต่อการออม ได้แก่ อายุของหัวหน้าครัวเรือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายดิจิทัล การทำบัญชีรายรับรายจ่าย และการวางแผนการออม ในขณะที่ปัจจัยที่มีผลลบ ได้แก่ การชำระหนี้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน นอกจากนี้ ครัวเรือนที่จัดสรรเงินออมก่อนใช้จ่ายมีการออมมากกว่าครัวเรือนที่ใช้จ่ายก่อนแล้วจึงออม รัฐบาลควรส่งเสริมการวางแผนการเงินและการทำบัญชีรายรับรายจ่ายควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีด้านดิจิทัลที่เหมาะสม

ปฏิภาณ บุญตัน (2566) ได้ศึกษา บทบาทของตัวแปรเศรษฐกิจพฤติกรรมต่อการตัดสินใจในการออม การศึกษานี้มุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลตามแนวคิดเศรษฐศาสตร์กระแสหลักและเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความตั้งใจและพฤติกรรมการออมของคนเจนวายในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่าง 367 คน และใช้การวิเคราะห์แบบ Binary Probit regression และ Tobit model ผลการศึกษาพบว่า รายได้มีผลเชิงบวกต่อโอกาสและขนาดของเงินออม การศึกษามีผลเชิงบวกต่อขนาดเงินออม การควบคุมตนเองมีผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการออมและความตั้งใจออม การมีบัญชีทางใจ (การมีจุดมุ่งหมายในการออม) ส่งผลต่อโอกาสและความตั้งใจในการออม การมีเด็กในครอบครัวยังมีผลเชิงลบต่อโอกาสและขนาดของเงินออม โดยผู้หญิงมีความตั้งใจออมมากกว่าผู้ชาย และปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมส่งผลต่อพฤติกรรมการออมที่แท้จริง ในขณะที่ปัจจัยเศรษฐกิจพฤติกรรมส่งผลทั้งต่อความตั้งใจและพฤติกรรมการออมที่แท้จริง

ศัลยศยา น้ำทรง (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการออมของประชาชนที่มีรายได้ประจำตั้งแต่ 10,200 บาทขึ้นไป จำนวน 400 คน ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21-30 ปี สถานะโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานในบริษัท มีรายได้ต่อเดือน 10,200-15,000 บาท รายจ่ายต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และมีภาระหนี้สินต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท พฤติกรรมการออมส่วนใหญ่เป็นการฝากเงินกับธนาคาร โดยมีวัตถุประสงค์การออมที่หลากหลายและไม่ได้กำหนดจำนวนเงินออมที่แน่นอน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า ข้อมูลทั่วไปของบุคคล (เพศ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สินต่อเดือน) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

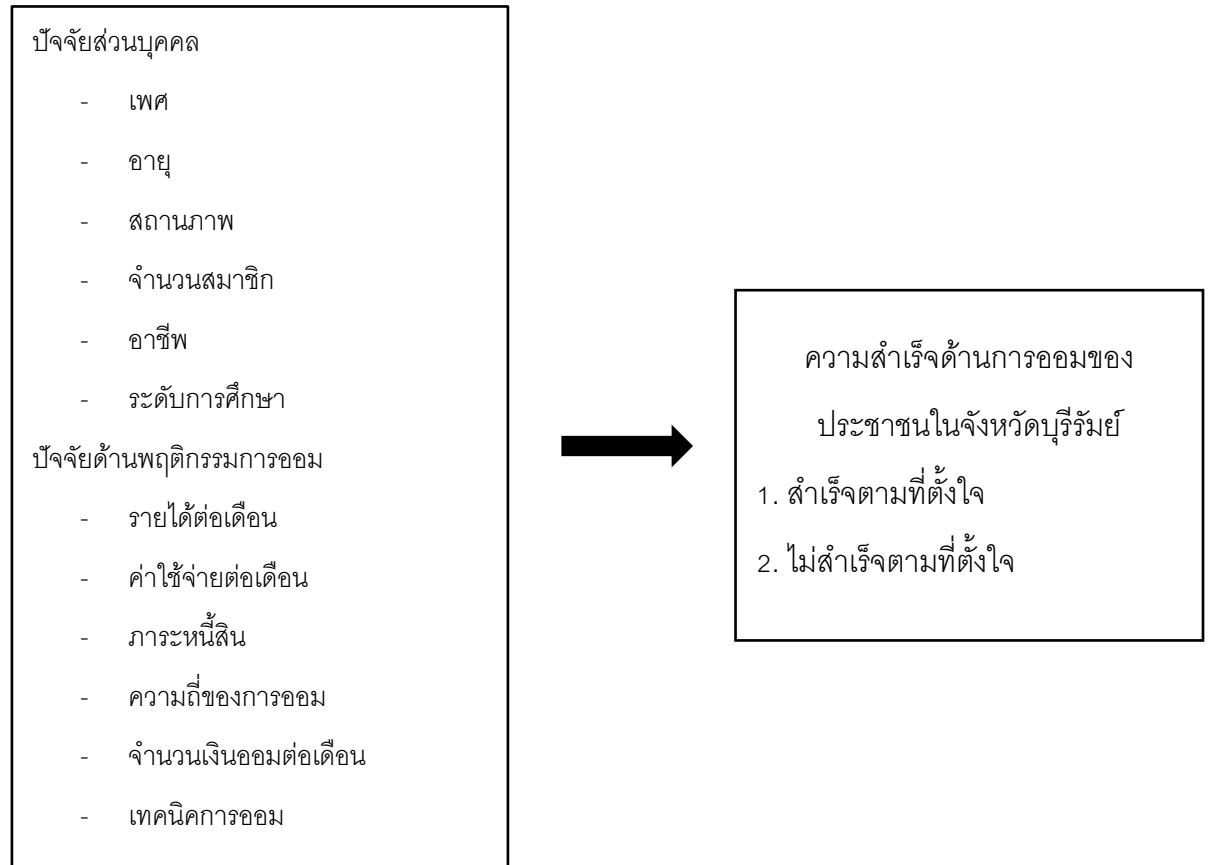
3. กรอบแนวความคิด

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สรุปเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) ทั้งที่มีงานทำและไม่มียานทำ ในทุกสายอาชีพ มีจำนวน 971,979 คน (ข้อมูลไตรมาสที่ 4 ปี 2566 จากสถิติแรงงานจังหวัดบุรีรัมย์) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากการคำนวณสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ค่าความคลาดเคลื่อน 0.05) ในการคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง ดังนี้จากสมการของ Taro Yamane คือ

$$n = \frac{N}{1+N(e^2)}$$

โดยมีความหมาย คือ

n = ขนาดของตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนของขนาดตัวอย่าง

เมื่อนำมาแทนค่าในสูตรจะได้จำนวนตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{971,979}{1+971,979 (0.05^2)}$$

$n = 399.99$ หรือ 400 คน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ จำนวน 400 คน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) จากกลุ่มประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป พื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีทั้งหมด 3 ส่วนประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล คือลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล รวมทั้งลักษณะบางประการของตัวบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิก อาชีพและการศึกษา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม หมายถึง วิธีชีวิตหรือรูปแบบในการดำเนินชีวิตของประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออม ประกอบด้วย รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สิน ความถี่ของการออม (รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และรายปี) จำนวนเงินออมต่อเดือน เทคนิคการออม (หลังหักค่าใช้จ่าย ก่อนนำไปใช้จ่าย หรือเมื่อมีโอกาสพิเศษ) รูปแบบการออม และความสำเร็จของการออม (สำเร็จตามที่ตั้งใจและไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจ)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม หมายถึง ปัจจัยที่มีส่วนให้เกิดการตัดสินใจของบุคคล ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การออม การส่งเสริมการออม ผู้มีอิทธิพลต่อการออม และระยะตอบสนอง

โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราวัดลิเคิร์ต (Likert scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 อันดับ ดังนี้

ระดับการให้ความสำคัญมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับการให้ความสำคัญ	4	คะแนน

ระดับการให้ความสำคัญปานกลาง	3	คะแนน
ระดับการให้ความสำคัญน้อย	2	คะแนน
ระดับการให้ความสำคัญน้อยที่สุด	1	คะแนน

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ศึกษาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากเอกสาร หลักทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือทางวิชาการ รวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.2 รวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อจัดเตรียมแบบสอบถามในการเก็บข้อมูล

2.2.3 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูล แจกแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจะใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์แบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิก อาชีพและการศึกษา และพฤติกรรมการออมของผู้ที่ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สิน ความถี่ของการออม จำนวนเงินออมต่อเดือน เทคนิคการออม รูปแบบการออมและความสำเร็จของการออม ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับปัจจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม หมายถึง ปัจจัยที่มีส่วนให้เกิดการตัดสินใจของบุคคล ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การออม การส่งเสริมการออม ผู้มีอิทธิพลต่อการออม และระยะตอบแทน ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3. การทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านการออม สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติไค - สแควร์ chi-square (χ^2)

4. การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านพฤติกรรมการออมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านการออม สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติไค - สแควร์ chi-square (χ^2)

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75 และ เพศชาย จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ประชาชนอายุระหว่าง 15 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.00 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.75 ต่อมาคือประชาชนอายุ 51 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.75 และสุดท้ายคือกลุ่มประชาชนที่อายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.50 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ประชาชนที่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 45.75 และสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้างมี คิดเป็นร้อยละ 7.00 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 3-4 คน คิดเป็นร้อยละ 43.25 รองลงมาคือ 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 และมีจำนวนสมาชิก 5 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.75 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/ พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 21.75 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 18.50 ต่อมาคืออาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 17.00 อาชีพอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา คิดเป็นร้อยละ 9.75 และสุดท้ายคืออาชีพพ่อบ้าน / แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับการศึกษาอยู่ที่มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.50 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.00 ต่อมาคือระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.25 และระดับปวช. / ปวส. คิดเป็นร้อยละ 18.00 และสุดท้ายระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.25 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยด้านพฤติกรรมการออม พบว่า

รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมาคือมีรายได้ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.25 ต่อมาคือรายได้ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.25 รายได้ระหว่าง 30,001 - 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.75 รายได้ระหว่าง 40,001 - 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.50 และ สุดท้ายคือกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.25 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.75 รองลงมาคือ 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.25 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท คิด

เป็นร้อยละ 17.75 ค่าใช้จ่าย 30,001 - 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.50 ค่าใช้จ่าย 40,001 - 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.75 และค่าใช้จ่ายมากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.00 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ภาระหนี้สิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีภาระหนี้สิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.50 ต่อมาอยู่ระหว่าง 100,001 - 200,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.25 ระหว่าง 200,001 - 300,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.50 ระหว่าง 300,001 - 400,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.00 มีหนี้สินระหว่าง 400,001 - 500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.00 และสุดท้ายมีหนี้สินมากกว่า 500,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.75 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ความถี่ในการออมเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความถี่ในการออมเงินเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 51.25 รองลงมาคือรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 21.00 ต่อมาคือรายปี คิดเป็นร้อยละ 17.50 และสุดท้ายคือรายวัน คิดเป็นร้อยละ 10.25 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จำนวนเงินออมต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สามารถออมเงินได้ในระหว่าง 1,001 - 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.25 จำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.50 จำนวน 2,001 - 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.75 ระหว่าง 3,001 - 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.25 ระหว่าง 4,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.00 และมากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.25 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

เทคนิคการออม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือออมหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว คิดเป็นร้อยละ 35.75 และสุดท้ายคือออมเมื่อมีโอกาสพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 20.75 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

รูปแบบการออม โดยข้อมูลด้านนี้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการออมที่มีคนเลือกมากที่สุด คือการฝากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 59.00 รองลงมาคือถือเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ 30.25 ต่อมาคือการฝากกับสหกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.00 การออมในรูปแบบประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 14.75 ต่อมาคือ การซื้ออสังหาริมทรัพย์/ที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 12.25 ฝากรูปแบบสลาก คิดเป็นร้อยละ 12.00 การซื้อขายทองคำ คิดเป็นร้อยละ 10.75 การสะสมกองทุน คิดเป็นร้อยละ 10.25 การซื้อขายพันธบัตร คิดเป็นร้อยละ 9.00 การซื้อขายหุ้น คิดเป็นร้อยละ 8.50 และรูปแบบการออมอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา คิดเป็นร้อยละ 4.25 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ความสำเร็จด้านการออม ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สำเร็จตามตั้งใจไว้ คิดเป็นร้อยละ 59.25 และไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจ คิดเป็นร้อยละ 40.75 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม พบว่า

ตารางที่ 1 ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมด้านวัตถุประสงค์การออม

วัตถุประสงค์การออม	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล
1. เพื่อเตรียมเงินไว้สำรองจ่ายเมื่อฉุกเฉิน	4.52	0.705	มากที่สุด
2. เพื่อใช้จ่ายซื้อสินค้าที่ต้องการ	3.84	1.041	มาก

วัตถุประสงค์การออม	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล
3. เพื่อซื้อสินทรัพย์มูลค่าสูง เช่น บ้าน, ที่ดิน, รถยนต์	4.01	0.947	มาก
4. เพื่อเตรียมเงินไว้เลี้ยงชีพหลังเกษียณ	4.62	0.826	มากที่สุด
5. เพื่อการลงทุน	4.91	0.917	มากที่สุด
6. เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ของตนเอง	3.48	1.112	ปานกลาง
7. เพื่อการรักษาความมั่นคงภายในครอบครัว	4.64	0.828	มากที่สุด
8. เพื่อปลดภาระหนี้สิน	3.99	1.015	มาก
9. เพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ เช่น การแต่งงาน ท่องเที่ยว	3.37	1.028	ปานกลาง
10. เพื่อนำไปลดหย่อนภาษี	3.44	1.147	ปานกลาง
รวม	4.08	0.957	มาก

ด้านวัตถุประสงค์ด้านการออม พบว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ที่มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด ได้แก่ เพื่อการลงทุน เพื่อการรักษาความมั่นคง เพื่อเตรียมเงินไว้เลี้ยงชีพหลังเกษียณ และเพื่อเตรียมเงินไว้สำรองจ่าย ส่วนที่มีอิทธิพลในระดับมาก ได้แก่ เพื่อซื้อสินทรัพย์มูลค่าสูง และเพื่อใช้จ่ายซื้อสินค้าที่ต้องการ และในระดับปานกลาง ได้แก่ เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ของตนเอง เช่น การศึกษา, การอบรม, การพัฒนาทักษะ เป็นต้น เพื่อนำไปลดหย่อนภาษี และเพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ เช่น การแต่งงาน, ท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยแล้วปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การออมมีอิทธิพลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมด้านการส่งเสริมการออม

การส่งเสริมการออม	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล
1. การจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การออกบูท	4.02	0.917	มาก
2. การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ	4.69	0.847	มากที่สุด
3. การประชาสัมพันธ์ผ่านเจ้าหน้าที่โดยตรง	3.88	1.015	มาก
4. การแจกของรางวัล	4.55	0.747	มากที่สุด
รวม	4.29	0.882	มาก

ด้านการส่งเสริมการออม พบว่า การส่งเสริมการออมที่มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ (อินเทอร์เน็ต, โซเชียล, โทรศัพท์) และการแจกของรางวัล ส่วนการส่งเสริมการออมที่มีอิทธิพลในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การออกบูท และการประชาสัมพันธ์ผ่านเจ้าหน้าที่โดยตรง โดยเฉลี่ยแล้วปัจจัยด้านการส่งเสริมการออมมีอิทธิพลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 4.29

ตารางที่ 3 ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับด้านผู้มีอิทธิพลต่อการยอมรับ

ผู้มีอิทธิพลต่อการยอมรับ	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล
1. บุคคลในครอบครัว	4.69	0.696	มากที่สุด
2. เพื่อนร่วมงาน	3.99	1.014	มาก
3. ผู้นำชุมชน	3.50	1.186	ปานกลาง
4. เจ้าหน้าที่สถาบันการเงินที่ท่านใช้บริการ	4.88	0.815	มากที่สุด
รวม	4.27	0.928	มาก

ด้านผู้มีอิทธิพลต่อการยอมรับ พบว่า ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับในระดับมากที่สุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่สถาบันการเงินที่ท่านใช้บริการอยู่และบุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมงานระดับมาก ส่วนผู้นำชุมชนมีอิทธิพลในระดับปานกลาง โดยเฉลี่ยแล้วปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลต่อการยอมรับมีอิทธิพลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4 ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับด้านระยะตอบแทน

ระยะตอบแทน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล
1. รายเดือน	4.07	0.914	มาก
2. รายปี	4.75	0.817	มากที่สุด
3. มากกว่า 1 ปี	3.89	1.015	มาก
รวม	4.24	0.915	มาก

ด้านระยะตอบแทน พบว่า ระยะตอบแทนที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือรายปี ส่วนระยะตอบแทนที่มีอิทธิพลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายเดือนและมากกว่า 1 ปี โดยเฉลี่ยแล้วปัจจัยด้านระยะตอบแทนมีอิทธิพลอยู่ที่ระดับมาก

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านการยอมรับ พบว่า

ในการทดสอบทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 คือค่า P - value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 จะตรงกับข้อ สมมติฐาน H_0 : ความแตกต่างของด้านปัจจัยส่วนบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการยอมรับไม่แตกต่างกัน

ค่า P - value มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 จะตรงกับข้อ สมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการยอมรับแตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านการยอมรับ ได้ดังนี้

ตารางที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านการออม

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2 test Sig	P- value	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. เพศ	12.000	0.572	ไม่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
2. อายุ	33.195	0.016**	มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
3. สถานภาพ	11.489	0.669	ไม่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
4. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	17.874	0.027**	มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
5. อาชีพ	18.248	0.968	ไม่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
6. ระดับการศึกษา	21.166	0.048**	มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ (α) เท่ากับ 0.05

ผลจากการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 ของปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม คือ ปัจจัยด้านอายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดทางสถิติแสดงได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ด้านอายุกับความสำเร็จด้านการออม

อายุ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	สำเร็จตามที่ตั้งใจ		ไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจ	
			จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
15 - 30 ปี	124	31.00	71	57.26	53	42.74
31 - 40 ปี	96	24.00	58	60.42	38	39.58
41 - 50 ปี	79	19.75	49	62.03	30	37.97
51 - 60 ปี	55	13.75	35	63.64	20	36.36
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	46	11.50	24	52.17	22	47.83
รวม	400	100	237	59.10	163	40.90

χ^2 test Sig = 33.195, P-Value = 0.016, α = 0.05

สมมติฐาน H_0 : ความแตกต่างด้านอายุมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านอายุมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

จากตารางที่ 6 พบว่าความสัมพันธ์ด้านอายุกับความสำเร็จด้านการออมจะเห็นได้ว่า ช่วงอายุที่มีสัดส่วนค่าร้อยละของความสำเร็จด้านการออมมากที่สุด คือ ช่วง 51 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือช่วงอายุ 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.03 ต่อมาคือช่วงอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.42 และช่วงอายุ 15 -30 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.26 และอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 52.17

ผลจากการทดสอบไค- สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญ(α) เท่ากับ 0.05 ค่า P-Value เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่าค่า α นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านอายุมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์จำนวนสมาชิกกับความสำเร็จด้านการออม

จำนวนสมาชิก	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	สำเร็จตามที่ตั้งใจ		ไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจ	
			จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
1 - 2 คน	144	36.00	79	54.86	65	45.14
3 - 4 คน	173	43.25	108	62.43	65	37.57
5 คนขึ้นไป	83	20.75	50	60.24	33	39.76
รวม	400	100	237	59.18	163	40.82

χ^2 test Sig = 17.874, P-Value = 0.027, α = 0.05

สมมติฐาน H_0 : ความแตกต่างด้านจำนวนสมาชิกมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมไม่แตกต่างกัน
สมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านจำนวนสมาชิกมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

จากตารางที่ 7 พบว่า ความสัมพันธ์จำนวนสมาชิกกับความสำเร็จด้านการออมจะเห็นได้ว่า จำนวนสมาชิกที่มีสัดส่วนค่าร้อยละของความสำเร็จด้านการออมมากที่สุด คือ จำนวนสมาชิก 3-4 คน คิดเป็นร้อยละ 62.43 รองลงมาคือจำนวนสมาชิก 5 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60.24 และจำนวนสมาชิก 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 54.86

ผลจากการทดสอบไค- สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญ(α) เท่ากับ 0.05 ค่า P-value เท่ากับ 0.027 ซึ่งมากกว่าค่า α นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านจำนวนสมาชิกมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ด้านระดับการศึกษากับความสำเร็จด้านการออม

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	สำเร็จตามที่ตั้งใจ		ไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจ	
			จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
ประถมศึกษา	89	22.25	52	58.43	37	41.57
มัธยมศึกษา	106	26.50	64	60.38	42	39.62
ปวช./ ปวส.	72	18.00	41	56.94	31	43.06
ปริญญาตรี	104	26.00	64	61.54	40	38.46
สูงกว่าปริญญาตรี	29	7.25	16	55.17	13	44.83
รวม	400	100	237	58.49	163	41.51

χ^2 test Sig = 21.166, P-Value = 0.048, α = 0.05

สมมติฐาน H_0 : ความแตกต่างด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

จากตารางที่ 8 พบว่า ความสัมพันธ์ด้านระดับการศึกษากับความสำเร็จด้านการออม จะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษามีสัดส่วนค่าร้อยละของความสำเร็จด้านการออมมากที่สุด คือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.54 ที่รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60.38 ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 58.43 ต่อมาระดับ ปวช./ ปวส. คิดเป็นร้อยละ 56.94 และระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.17

ผลจากการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญ (α) เท่ากับ 0.05 ค่า P-value เท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่าค่า α นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออมคือปัจจัยด้านเพศ สถานภาพ และ อาชีพ

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านพฤติกรรมการออมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านการออม พบว่า

ในการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 คือ ค่า P - value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 จะตรงกับข้อ สมมติฐาน H_0 : ความแตกต่างของปัจจัยด้านพฤติกรรมการออมนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมไม่แตกต่างกัน

ค่า P - Value มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 จะตรงกับข้อ สมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างของปัจจัยด้านพฤติกรรมการออมนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านการออม ดังนี้

ตารางที่ 9 ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านการออม

ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออม	χ^2 test Sig	P- value	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. รายได้ต่อเดือน	8.919	0.178	ไม่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
2. ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	24.022	0.045**	มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
3. ภาระหนี้สิน	12.902	0.407	ไม่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
4. ความถี่ของการออม	25.477	0.112	ไม่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
5. จำนวนเงินออมต่อเดือน	19.278	0.004**	มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม
6. เทคนิคการออม	21.992	0.038**	มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออม

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ (α) เท่ากับ 0.05

ผลจากการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 ของปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออม พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออมที่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออมคือ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำนวนเงินออมต่อเดือน และเทคนิคการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดแสดงได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนกับความสำเร็จด้านการออม

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	สำเร็จตามที่ตั้งใจ		ไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจ	
			จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	119	29.75	70	58.82	49	41.18
10,001 - 20,000 บาท	109	27.25	67	61.47	42	38.53
20,001 - 30,000 บาท	71	17.75	44	61.97	27	38.03
30,001 - 40,000 บาท	46	11.50	29	63.04	17	36.96
40,001 - 50,000 บาท	35	8.75	24	68.57	11	31.43
มากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป	20	5.00	3	15.00	17	85.00
รวม	400	100	237	54.81	163	45.19

χ^2 test Sig = 24.022, P-Value = 0.045, α = 0.05

สมมติฐาน H_0 : ความแตกต่างด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

จากตารางที่ 10 พบว่า ความสัมพันธ์ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนกับความสำเร็จด้านการออม จะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่มีสัดส่วนความสำเร็จด้านการออมมากที่สุด คือ ระหว่าง 30,001- 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมาคือระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.56 และค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 50,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60.00 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.63 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 40,001 - 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.29

ผลจากการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญ (α) เท่ากับ 0.05 ค่า P-value เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่าค่า α นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ด้านจำนวนเงินออมต่อเดือนกับความสำเร็จด้านการออม

จำนวนเงินออมต่อเดือน	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	สำเร็จตามที่ตั้งใจ		ไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจ	
			จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท	94	23.50	25	26.60	69	73.40
1,001 - 2,000 บาท	121	30.25	40	33.06	81	66.94
2,001 - 3,000 บาท	79	19.75	27	34.18	52	65.82
3,001 - 4,000 บาท	45	11.25	22	48.89	23	51.11
4,001 - 5,000 บาท	32	8.00	18	56.25	14	43.75
มากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป	29	7.25	17	58.62	12	41.38
รวม	400	100	237	42.93	163	57.07

χ^2 test Sig = 19.278, P-Value = 0.004, α = 0.05

สมมติฐาน H_0 : ความแตกต่างด้านจำนวนเงินออมมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านจำนวนเงินออมมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

จากตารางที่ 11 พบว่า ความสัมพันธ์ด้านจำนวนเงินออมต่อเดือนกับความสำเร็จด้านการออม จะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีจำนวนเงินออมต่อเดือนที่มีสัดส่วนความสำเร็จด้านการออมมากที่สุด คือ จำนวนเงินออมมากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 58.62 รองลงมาคือ เงินออมระหว่าง 4,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 56.25 เงินออมระหว่าง 3,001 - 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.89 เงินออมระหว่าง 2,001 - 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.18 และเงินออมที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.60 ที่

ผลจากการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญ (α) เท่ากับ 0.05 ค่า P-value เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าค่า α นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านจำนวนเงินออมมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ด้านเทคนิคการออมกับความสำเร็จด้านการออม

เทคนิคการออม	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	สำเร็จตามที่ตั้งใจ		ไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจ	
			จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
ออมหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว	143	35.75	71	49.65	72	50.35
ออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย	174	43.50	92	52.87	82	47.13
ออมเมื่อมีโอกาสพิเศษ	83	20.75	41	49.40	42	50.60
รวม	400	100	237	50.64	163	49.36

χ^2 test Sig = 21.992, P-Value = 0.038, α = 0.05

สมมติฐาน H_0 : ความแตกต่างด้านเทคนิคการออมมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านเทคนิคการออมมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

จากตารางที่ 12 พบว่า ความสัมพันธ์ด้านเทคนิคการออมกับความสำเร็จด้านการออม จะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีเทคนิคการออมเงินที่มีสัดส่วนความสำเร็จด้านการออมมากที่สุด คือ ผู้ที่ออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 52.48 รองลงมาคือออมหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว คิดเป็นร้อยละ 49.65 และออมเมื่อมีโอกาสพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 49.40

ผลจากการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญ (α) เท่ากับ 0.05 ค่า P-value เท่ากับ 0.038 ซึ่งน้อยกว่าค่า α นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน H_1 : ความแตกต่างด้านเทคนิคการออมมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการออมแตกต่างกัน

สำหรับปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออมที่ไม่มีความแตกต่างของความสำเร็จด้านการออมคือ รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สิน และความถี่ของการออม

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ คือ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และระดับการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดบุรีรัมย์มีความสำเร็จด้านการออมต่างกัน กล่าวคือ ในช่วงอายุที่มีความสำเร็จด้านการออมเงินคือ ช่วงอายุ 41- 60 ปี นั้นแสดงว่าคนที่อยู่ในวัย 41- 60 ปี มักมีพฤติกรรมกรรมการออมเงินที่ดีและมีความสามารถในการออมเงินได้มากกว่ากลุ่มอายุอื่น อาจเป็นเพราะปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความมั่นคงในอาชีพ รายได้ที่สูงขึ้น หรือการมีประสบการณ์ในการจัดการการเงินที่ดีขึ้น เป็นต้น ส่วนจำนวนสมาชิกในครัวเรือนพบว่า การมีสมาชิกในครัวเรือน 3 คนขึ้นไปมีความสำเร็จด้านการออมมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับครัวเรือนที่มีสมาชิกน้อยกว่า 3 คน เพราะมีการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย ในครัวเรือนที่มีสมาชิกหลายคน อาจมีการแบ่งปันภาระค่าใช้จ่ายและช่วยกันบริหารจัดการเงิน ทำให้สามารถออมเงินได้มากขึ้น และระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความสำเร็จด้านการออมมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัลลิกา ก่อสกุล (2565) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการออมของกลุ่มคนเจนเนอเรชั่นวายในภาวะสังคมผู้สูงอายุไทย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพล คือ การศึกษา อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม หลักประกันทางเศรษฐกิจที่เป็นทางการของผู้สูงอายุ (การมีบำนาญ/ บำนาญ หรือกองทุนต่างๆ) ทักษะทางการเงิน รายได้ อีกทั้งค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน การเก็หนุนแก่ผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญ

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออม พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ คือ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำนวนเงินออมต่อเดือน และเทคนิคการออมที่เน้นการออมก่อนนำไปใช้จ่ายมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดบุรีรัมย์มีความสำเร็จด้านการออมต่างกัน กล่าวคือ พฤติกรรมการออมมีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สภาพครอบครัว ความรู้และทักษะทางการเงิน และความสามารถในการวางแผนการเงินของประชาชน ดังนั้น ผลการออมของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์อาจมีความแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมการเงินของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของประภัสสร คำเชื่อน (2561) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้สูงอายุ การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้สูงอายุ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมคือ รายจ่ายของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญ และ ศัลย์ศานา น้ำทรง (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ที่พบว่า จำนวนเงินออมส่วนใหญ่ ไม่ได้กำหนดแน่นอนโดยออมเหลือจากการใช้จ่าย และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมของประชาชน

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม พบว่า วัตถุประสงค์ด้านการออม ด้านการส่งเสริมการออม ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการออม และด้านระยะตอบแทนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินอยู่ในระดับมาก โดยวัตถุประสงค์ที่มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด ได้แก่ การออมเพื่อการลงทุนสร้างรายได้เพิ่ม เพื่อการรักษาความมั่นคงภายในครอบครัว เพื่อเตรียมเงินไว้เลี้ยงชีพหลังเกษียณ และเพื่อเตรียมเงินไว้สำรองจ่ายเมื่อฉุกเฉิน ตามทฤษฎีพฤติกรรมทางการเงินของ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ ที่กล่าวถึงความต้องการถือเงินเพื่อป้องกันเหตุสุดวิสัย (Precautionary Motive) และความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Motive) เพื่อสร้างความมั่นคงในอนาคต ส่วนด้านส่งเสริมการออมที่มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ (อินเทอร์เน็ต โซเชียล โทรค์พท์) และการแจกของรางวัล ต่อมาคือผู้ที่มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่สถาบันการเงินที่ท่านใช้บริการและบุคคลในครอบครัว และด้านระยะตอบแทนมีอิทธิพลมากที่สุด คือ รายปี สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริฯ กรุณาเพ็ญ (2560) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y ที่กล่าวว่า พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน วัตถุประสงค์การออม มีความสัมพันธ์กับการจัดสรรเงินออม และมีผลต่อระดับการออมของคน Gen Y อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ผลวิจัยตรงข้ามกับนิชากร ชัยศิริ และคณะ (2562) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา พบว่า ประชาชนมีระดับการออมปานกลาง โดยการออมที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ การออมในธนาคาร หรือการออมเป็นเงินสด เพราะมีสภาพคล่องสูงและมีความเสี่ยงต่ำ แต่อัตราดอกเบี้ยไม่ได้สูงมากนัก นั่นคือจะไม่เน้นการออมเพื่อการลงทุนสร้างรายได้เพิ่ม

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการมีวินัยทางการเงินและการวางแผนการใช้จ่ายในการสร้างความสำเร็จในการออม ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนานโยบายและการสนับสนุนการออมของประชาชนในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการวิจัย สรุปข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ควรมีการจัดอบรมหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินและการออมให้กับประชาชนเพื่อเพิ่มโอกาสในการออมที่ประสบความสำเร็จ และสนับสนุนการจัดการค่าใช้จ่าย ควรมีการแนะนำและสนับสนุนการจัดการค่าใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีรายได้และค่าใช้จ่ายสูง
2. ส่งเสริมเทคนิคการออมก่อนการใช้จ่าย ควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนใช้เทคนิคการออมก่อนการใช้จ่าย ซึ่งจะช่วยให้มีเงินออมเหลือมากขึ้น
3. ส่งเสริมช่องทางการออมที่หลากหลายและเหมาะสมกับทุกกลุ่มรายได้ เพื่อให้ประชาชนสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมของตนเอง

รายการอ้างอิง

- กร ศิริโชควัฒนา. (2551). *วิธีการบริหารเงินของเศรษฐีที่คนอยากรวยต้องเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2566). *ส่องการออม-เงินฝากคนไทย พร้อมหรือไม่ ในวัยเกษียณ*. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2567. จาก <https://www.bangkokbiznews.com/health/social/1106127>
- ชวินทร์ สันะบรรจง. (2551). *ทฤษฎีและนโยบายการเงิน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณิชการ ชัยศิริ, เจษฎา นกน้อย และ วาสนา สุวรรณวิจิตร. (2562). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา*. วารสารนาคนุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 11(3), 129-136.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2566). *ยอดคงค้างเงินรับฝากแยกตามขนาดและอายุของเงินฝากของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2567. จาก https://app.bot.or.th/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=188&language
- ธัญลักษณ์ หมอยา. (2550). *พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทสยามโกลบอลเอนส์ สาขาเวียงกุมกาม*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะเศรษฐศาสตร์.
- นเรศ หนองใหญ่. (2560). *พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. (งานนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยบูรพา, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ.
- ปฐวิภาณ บุญตัน. (2566). *บทบาทของตัวแปรเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมต่อการตัดสินใจในการออม กรณีศึกษาเจนวายประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะเศรษฐศาสตร์.
- ประภัสสร คำเชื่อน. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้สูงอายุ*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะเศรษฐศาสตร์.
- มนัสวี บุญพลอยสมบัติ. (2566). *เปิดสถิติ 81 ล้านบัญชีของคนไทย มีเงินฝากต่ำกว่า 50,000 บาท*. สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2567, จาก https://workpointtoday.com/money-deposit-account/#google_vignette
- มัลลิกา ก่อสกุล. (2565). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการออมของกลุ่มคนเจนเอเรชั่นวายในภาวะสังคมผู้สูงอายุไทย*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- รุ่งตะวัน แซ่ฟัว. (2560). *การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ Generation X ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์.
- ศัลย์ศยา น้ำทอง. (2566). *การศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, คณะวิทยาการจัดการ.
- ศิวัช กรูณาเพ็ญ. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- ศูนย์การเรียนรู้ธนาคารแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *การออม*. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2566, จาก <https://www.bot.or.th/th/satang-story/money-plan/saving.html>

- สำนักงานสถิติจังหวัดบุรีรัมย์ (2566). รายงานผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2566 จังหวัดบุรีรัมย์. สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2567, จาก <https://buriram.nso.go.th/reports-publications/ebook.html?view=book&id=32:2566&catid=>
- สุขใจ น้ำผุด, สมนึก วิวัฒน์ และ อนุชานฎ เจริญจิตรกรรม (2557). กลยุทธ์การบริหารการเงินส่วนบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 6 ปรับปรุงแก้ไข). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุนัยญา แดงเหม. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนไทยในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรังสิต, คณะเศรษฐศาสตร์.
- เสกสรร ศุภแสง. (2536). การออมและการกู้ยืมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการกรมการปกครองจำกัด : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย.
- อนุชิต บุญบรรจง. (2559). พฤติกรรมการออมของเกษตรกรในอำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย.